

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جمعی از کمونیست های انقلابی – افغانستان
۱۵ اکتوبر ۲۰۲۳

در مورد زلزله مرگبار هرات و بی تفاوتی "جامعه جهانی"

پس از زلزله ۶،۳ ریشتری که هرات و اطراف آن را لرزاند فاجعه دیگری برای مردم افغانستان رقم خورد. این زلزله مرگبار در ساعت ۱۱ بجه روز شنبه ۱۵ میزان در عمق ۱۴ کیلومتری زمین رخ داد و در اثر آن و زلزله های بعدی حدود ۳ هزار نفر تا به حال جان خود را از دست داده اند و هزاران نفر زخمی شده اند. حداقل هزار نفر که بیشتر آنان زنان و کودکان می باشند همچنان مفقود هستند و در زیر آوارها دفن شده اند که جسد تعدادی از آنها ممکن است هیچ گاه یافت نشود. بیش از ۲۰ قریه کاملاً ویران شده هزاران فامیل یا از بین رفته و یا از هم پاشیده و اعضای خود را از دست داده اند. خانواده هائی وجود دارند که بیش از ده نفر از اعضای فامیل درجه یک و دوی خود را از دست داده اند و تنها مانده اند تا غم از دست دادن آنها را با خود برای همیشه حمل کنند. طبق اعلام یونیسف ۹۰ درصد آسیب دیدگان زنان و کودکان می باشند. بیشترین خسارات به قریه های ولسوالی زنده جان وارد شده اما حداقل ۱۲ هزار نفر در پنج ولسوالی هرات آسیب دیده اند. شماری از قریه ها که در زلزله اول سالم مانده بودند در زلزله دوم در سپیده دم روز چهارشنبه ۲۳ میزان که در عمق ۹ کیلومتری زمین در همین منطقه اتفاق افتاد ویران و دهها نفر دیگر زخمی شدند. زلزله هرات یک فاجعه دیگر بود اما فاجعه دیگری در پس این زلزله گریبان بازماندگان را گرفته است. آنان جانی برای بازگشت ندارند و غم از دست دادن عزیزانشان، وحشت از آنچه بر سرشان آمده و ترس از زلزله های دیگر و یا پس لرزه ها، بدون سرپناه عدم وجود حتی خیمه های موقت و یا وجود تعداد اندک و محدود آن باعث شده که هزاران نفر شب های سرد را در میان ویرانه ها و یا آوارهای زلزله سپری کنند.

این درشرایطی است که مردم افغانستان و به خصوص در قریه ها در شرایط فقر مفرط و گرسنگی به سر می برند. همچنین وضعیت واقعی مناطقی که زلزله رخ داده و قربانیان این فاجعه در آن به سر می برند بسیار بدتر از آنچه است که توسط رسانه ها گزارش می شود. چرا که هم گزارشگران محدودی به مناطق آسیب دیده رفته اند و هم طالبان محدودیت هائی را برای گزارشگران و تیم های نجات ایجاد کرده اند. کمک درمانی و تیم های درمانی در منطقه های آسیب دیده یا هیچ وجود ندارد و یا بسیار بسیار محدود است و حتی زخمی هائی که به شفاخانه های هرات رسانده شده اند جای خالی برای آن ها موجود نیست. برخی در منطقه بیرونی دراز کشیده اند. کمبود خون و دوا حتی برای کسانی که به شفاخانه رسانده شده اند یک معضل اساسی است.

مردم از فاجعه سر فاجعه برای باشندگان افغانستان یاد می کنند. واقعیت این است که زلزله اتفاق می افتد و با توجه به پیشرفت های علمی کنونی نمی توان از آن جلوگیری کرد و علی رغم پیش بینی های محدودی که در این مورد می شود، کمتر سابقه داشته که در مقابل آن غافلگیر نشد. اگر چه می توان پیشگیری لازم را انجام داد تا سطح آسیب و خسارت و به خصوص خسارت انسانی را به حداقل رساند. می توان پس از وقوع با سرعت ، با بسیج نیروهای متخصص و کارشناس ، با بسیج مردمی ، با کمک های درمانی، مالی، پزشکی به داد مردم آسیب دیده و زجر دیده رسید. می توان حداقل تعدادی را از مرگ نجات داد، می توان خانواده ای را نجات داد، می توان کودکان را از ناقص شدن نجات داد. می توان شوک و فشارهای روحی روانی را به حداقل رساند. می توان همبستگی مردمی را به حداکثر رساند تا نیروی قدرتمند توده ها به فریاد قربانیان برسد اما هیبت که در این دنیای سرمایه داری و در این جوامع استثمارگری که حاکمان در فکر استثمار هر چه بیشتر مردم و سوء استفاده از آنها برای منافع ممتدی استثمارگر داخلی و بین المللی است خبری از این کمک ها نیست و اگر هم تا حدی موجود باشد افغانستان از آن محروم است.

طالبان که به عنوان حکومت باید امکانات کشور را در این راه بسیج کند و فاجعه ای را که رخ داده مدیریت کند بی توجه به این مسأله است گوئی که فاجعه ای رخ نداده است. تا این حد که آنها جلسه سه هزار نفری را در خیمه لویه جرگه روز سه شنبه ۱۸ میزان برگزار کردند و در این جلسه حتی اشاره ای به این زلزله ویرانگر در هرات نکردند. در این جلسه که منسوبین طالبان از شهرهای مختلف و شماری دیگر از باشندگان شرکت کرده بودند وزیر امر به معروف بر محو منکرات تأکید کرد، اما از زلزله و کمک به آسیب دیدگان حتی اسمی برده نشد. علاوه بر آن برخی از مقامات طالبان با گفتن این که این "سرنوشت الهی" و یا "داد خداوند" و "نتیجه گناهان" مردم است خود را از زیربار مسؤلیت رها کردند. اما این جامعه بین المللی که بسیاری یاد گرفته اند فوری به آن رجوع کنند، حتی در مورد زلزله ای که جان هزاران نفر را گرفت و دهها هزار نفر از آن آسیب و خسارت دیده اند بی تفاوتی شان از همان ابتداء مشهود بود. تیم های تکنیکی مدد رسانی که از کشورهای مختلف معمولاً در چنین شرایطی فوراً از سراسر دنیا بسیج می شوند تا خود را به مناطق آسیب دیده برسانند در این مورد خبری از آنها نبود. آنچه دیده می شد مردم با دستان خالی بود که در بسیاری موارد حتی از بیل و کلنگ هم محروم بودند، تلاش می کردند که عملیات نجات را انجام دهند و عزیزان خود را از زیر آوار بیرون بکشند. به همین دلیل بسیاری عزیزان خود را از دست دادند. برخی از مردمان می گفتند که صدای فریاد طفل های خود و یا دیگر اعضای خانواده را می شنیدند اما قادر نبودند با دستان خالی و محروم بودن از کوچکترین امکانات به داد آنان برسند و با از دست دادن عزیزانشان آنچه برای ما روشن است این که کمک دیگر کشورها یا آنقدر به کندی و تعلل صورت گرفت که دیگر دیر شده بود و یا فقط جنبه تبلیغاتی داشت. جالب اینجاست که تیم فنی و مسلکی قزاقستان کشوری که تقریباً در نزدیکی افغانستان قرار دارد روز پنجشنبه ۲۰ میزان به ولسوالی زنده جان رسید. اگر چه در همین روز توانست به کمک سگ های آموزشی یک کودک پنج ساله را از زیر آوار زنده بیرون آورد. این چنین است که تبعیض و بی تفاوتی نسبت به مردم ستمدیده افغانستان تا این حد به پیش می رود. اما اگر برای منافع جهانی امپریالیستی باشد نیروهای نظامی به سرعت بسیج می شوند و غافلگیرانه وارد عمل می شوند. نمونه اش لشکر کشی اسرائیل که در فاصل دو روز ۳۶۰ هزار نیرو را در سر مرز با غزه مستقر کرد تنها در دو روز اول ۴۰

تن مواد منفجره بر روی غزه ریخت. تا این لحظه حدود ۲۰۰۰ کودک و دیگر مردم غیر نظامی را کشتار کرده است. در همین فاصله بزرگترین کشتی جنگی امریکا برای دفاع از اسرائیل به حرکت در آمده است اما تیم های فنی برای نجات آسیب دیدگان زمین لرزه هرات به مقصد نرسیده و یا اصلاً به راه نیفتاده اند.

چرا که اولویت جوامع استثماری تحت رهبری امپریالیست ها ، جنگ و کشتار مردم است و نه دفاع و نجات آسیب دیدگان یک فاجعه طبیعی. اینجاست که باز هم و باز هم ضرورت انقلاب پرولتری و حرکت به سوی جامعه ای که در آن نیاز و رفاه مردم همه جوامع مستقل از ملیت، نژاد، رنگ پوست و اعتقاداتشان در اولویت باشد، بیش از همیشه احساس می شود. چرا که در پرتو پیروزی یک انقلاب پرولتری است که می توان بر چنین تبعیضاتی فائق آمد و در مارش به سوی جهانی بدون ستم و استثمار به پیش رفت.

جمعی از کمونیست های انقلابی - افغانستان

شنبه ۲۲ میزان ۱۴۰۲ - ۱۴ اکتوبر ۲۰۲۳